

Léptelve.

Dorishoz.

El tünt a' napnak fényes sé ge, s' a' bi bor, melly nyugtában é ge, pej szür kü lét - re vál - to zik.

A' hold ki ü - szik óz - e günkre, az éj langy ál-mot hint föl dűnre, melly hűs - ho.

„mily - ba zár - ko zik, melly hűs - ho mily - ba zárko zik. jer

fforz

p

f

p

f

f

jer

2.

Íer Dóris! a' szomszéd erdőbe,
hol tűnnyaderony ágyernyőbe
a gerliczék élteuer,
s' hol csak erőgyere a' vizeknek
vagy zúju zony a' zűb szűteuer,
midőn gallyakba őttenek.

4.

Féltly meg egyűzer hűsűdnek,
kik dődzvűn sok éreidnek,
csengve kőrik szűvedet!
s' ha még nem tudgya két esűged
kű boldogibron szűvesűged?
javasolom, vűlűsz engemet.

3.

Hadd mondgya őt meg s' hajlásom,
melly szűnhetetlen lűngolűscom,
azota hogy meglűttalűk,
s' melly tűrhetetlen csűggedűssel
ohajtom, hogy szűn esűkűvűssel
őrűkre nűtűnek vűlűyalűk!

5.

Nem nézek en a' gazdűsűgűra,
vagy őri feűnyel telűyes űgra,
midőn őrűted őrűdelek.
Nem hűdol szűvem frűsű elűdeuer,
sem oműadűkony szűpsűreűdeuer,
erűkűesűd, a' mit tűlűtelek.